

31 Μαΐου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσεύοντες - Εναγόμενοι,

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΣΤΕΛΙΟΥ ΤΣΑΠΠΑ,

Εφεσίβλητου - Ενάγοντα.

(Πολιτική Έφεση 8653)

5 Αυτοκινητικό ατύχημα — Σύγκρουση οχημάτων στο κέντρο του δρόμου — Αυτοκίνητο μπαίνοντας σε κύριο δρόμο και πλησιάζοντας σταματημένα φορτηγά κινήθηκε δεξιά για να τα προσπεράσει, συγκρούστηκε με μοτοσυκλετιστή στο κέντρο του δρόμου που επίσης μπήκε στον κύριο δρόμο και ερχόταν από απέναντι — Καταμερίστηκε αμέλεια 55% στον μοτοσυκλετιστή και 45% στον οδηγό του αυτοκινήτου.

10 Η εφεσείουσα 1- εναγόμενη εισήλθε με το αυτοκίνητό της από πάροδο σε κύριο δρόμο αφού πέρασε τη γραμμή αλτ. Ο εφεσίβλητος - ενάγων, με τη μοτοσυκλέττα του εισήλθε επίσης από πάροδο στον ίδιο κύριο δρόμο. Η εφεσείουσα 1 - εναγόμενη θα έπρεπε να προσπεράσει δύο σταματημένα φορτηγά στην αριστερή πλευρά του κύριου δρόμου και κινήθηκε προς τα δεξιά όπου συγκρούστηκε με τον εφεσίβλητο - ενάγοντα στο μέσο του δρόμου.

15 Το πρωτόδικο Δικαστήριο καταμέρισε την ευθύνη κατά 55% στον εφεσίβλητο - ενάγοντα και 45% στην εφεσείουσα 1 - εναγόμενη.

20 Η εφεσείουσα 1 - εναγόμενη, εφεσίβαλε την απόφαση. Εισηγήθηκε, ότι δεν υπείχε ευθύνη ή η ευθύνη της ήταν μηδαμινή. Με αντέφεσή του, ο εφεσίβλητος - ενάγων υποστήριξε τα ίδια αλλά για τον εαυτό του.

25 *Αποφασίστηκε ότι:*

(1) Και τα δύο μέρη ήταν υπεύθυνα για το ατύχημα, η εφεσείουσα 1 - εναγόμενη επειδή όφειλε να προχωρά με μεγάλη προσοχή προς

τα σταματημένα αυτοκίνητα και ο εφεσίβλητος - ενάγων επειδή οδηγούσε στο κέντρο του δρόμου και όχι στην αριστερή πλευρά.

(2) Δε διαπιστώθηκε έκδηλο σφάλμα στην κρίση του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

5

Η Έφεση και αντέφεση απορρίφθηκαν, χωρίς έξοδα.

Έφεση.

10

Έφεση από την εναγόμενη αρ.1 κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου (Αναστασίου Π.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 22 Ιανουαρίου 1992 (Αρ. Αγωγής 1610/88) με την οποία αποφασίσθηκε ότι η ευθύνη πρέπει να κατανεμηθεί μεταξύ της εφεσείουσας 1 και του εφεσίβλητου κατά ποσοστό 45% με 55% αντίστοιχα.

15

Αντ. Δράκιος, για την Εφεσείουσα.

Χρ. Γεωργιάδης, για τον Εφεσίβλητο.

20

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η επίδικη διαφορά δημιουργήθηκε από τροχαίο ατύχημα, που επεσυνέβη στις 14.8.87 στην οδό Φιλελλήνων, στο χωριό Γεροσκήπτου, μεταξύ του αυτοκινήτου της εφεσείουσας-εναγομένης και της μοτοσυκλέτας του εφεσίβλητου-ενάγοντος. Οι αποζημιώσεις στις οποίες θα edικαιούτο ο εφεσίβλητος, επί πλήρους ευθύνης, συμφωνήθηκαν σε £10,000. Ο πρόεδρος του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου είχε να αποφασίσει το ζήτημα της αμέλειας, στο οποίο δεν υπήρξε συμφωνία και για την επίλυσή του έγινε ακροαματική διαδικασία.

25

30

Δεν υφίσταται διαφωνία ως προς τα πραγματικά γεγονότα του δυστυχήματος. Οι δικηγόροι των διαδίκων έχουν όμως διαφορετική προσέγγιση στην αξιολόγηση της ευθύνης των διαδίκων.

35

Η εφεσείουσα εισήλθε με το αυτοκίνητό της στην οδό Φιλελλήνων από την πάροδο της οδού Παπαφλέσσα. Η ένωση της Παπαφλέσσα με τη Φιλελλήνων ελέγχεται με "Αλτ". Ο εφεσίβλητος οδηγούσε τη μοτοσυκλέτα του από την οδό Γρ.Διγενή προς τη Φιλελλήνων. Στο σημείο που ενώνεται η Γρίβα Διγενή με τη Φιλελλήνων δεν έχει "Αλτ". Το πλάτος της οδού Φιλελλήνων ποικίλλει σε διάφορα σημεία, εκεί που έγινε το δυστύχημα είναι περίπου 16.00 μέ-

40

τρα. Το σημείο συγκρούσεως είναι στο κέντρο του δρόμου. Η εφεσείουσα, όταν μπήκε από την Παπαφλέσσα στη Φιλελλήνων, πρόσεξε πως στην αριστερή της πλευρά υπήρχαν σταματημένα δυο μεγάλα φορτηγά, το ένα δίπλα στο άλλο. Γι' αυτό και δεν μπορούσε να ελέγξει πλήρως την τροχαία κίνηση που ερχόταν από απέναντι, εκτός και αν πλησίαζε στην άκρη του σταματημένου φορτηγού, που ήταν πλησιέστερα στην πορεία της. Η ίδια είπε στην μαρτυρία της, που έγινε αποδεκτή από το πρωτόδικο Δικαστήριο, πως όταν προσήγγισε την άκρη του αυτοκινήτου σταμάτησε, και μετά προχώρησε σιγά-σιγά οπότε αν είδε τον εφρεσίβλητο που ερχόταν κατ' ευθείαν προς το αυτοκίνητό της, και ξανασταμάτησε. Ο εφρεσίβλητος ήλθε και κτύπησε στο κέντρο του μπροστινού μέρους του οχήματός της.

Ο εφρεσίβλητος, δίδοντας τη δική του εξήγηση στο Δικαστήριο, γιατί οδηγούσε στο κέντρο της Φιλελλήνων όταν μπήκε σε αυτή από την Γρίβα Διγενή, είπε πως το άνοιγμα της Γρίβα Διγενή με τη Φιλελλήνων ήταν πολύ μεγάλο και γι' αυτό δε χρειαζόταν να μπει στην αριστερή πλευρά της.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, με βάση τα γεγονότα που εκθέσαμε πιο πάνω, κατέλογισε 55% ευθύνη στον εφρεσίβλητο και 45% στην εφρεσείουσα και έδωσε απόφαση για το ανάλογο ποσό των συμφωνηθέντων αποζημιώσεων.

Ο δικηγόρος της εφρεσείουσας εισηγήθηκε εδώ πως δεν υπέχει οποιαδήποτε ευθύνη για το δυστύχημα, διαζευκτικά δε πως, αν υπήρχε τέτοια ευθύνη, αυτή είναι μηδαμινή. Ο δικηγόρος του εφρεσίβλητου καταχώρησε αντέφεση και στην αγόρευσή του υποστήριξε ακριβώς τα ίδια, αλλά βεβαίως υπέρ του εφρεσίβλητου.

Δε θα επαναλάβουμε τα γεγονότα. Συμφωνούμε με το πρωτόδικο Δικαστήριο πως και η εφρεσείουσα και ο εφρεσίβλητος ευθύνονται για το δυστύχημα στο οποίο ενεπλάκησαν. Η εφρεσείουσα όταν μπήκε από την Παπαφλέσσα στη Φιλελλήνων πρόσεξε πως το μισό σχεδόν του πλάτους της ήταν κατειλημμένο από σταθμευμένα φορτηγά και δεν μπορούσε να ελέγξει με ασφάλεια την τροχαία που ερχόταν από απέναντι. Οφείλε, επομένως, όταν πλησίαζε τα σταματημένα αυτοκίνητα να προχωρεί με πολλή προσοχή, έστω και αν από τα δεξιά της υπήρχε χώρος, περίπου 8 μ. για να διέρχεται η τροχαία από την απέναντι κατεύθυνση. Ο εφρεσίβλητος, από την άλλη μεριά, οδηγούσε στο κέντρο της Φιλελλήνων, δρόμο με τροχαία κίνηση και σταθμευμένα οχήματα, και αντί να βρίσκεται στην αριστερή πλευρά του δρόμου, οδηγούσε στο κέντρο με αποτέλεσμα να γίνει η σύγκρουση με το αυτοκίνητο της εφρεσείουσας.

Έχουμε εξετάσει τις εκατέρωθεν εισηγήσεις. Αν δικάζαμε την υπόθεση πρωτοδίκως, πιθανόν ο καταλογισμός της ευθύνης στους διάδικους να ήταν διαφορετικός. Όμως, η πάγια νομολογία δεν μας επιτρέπει να υποκαταστήσουμε την απόφαση του δικάσαντος Δικαστηρίου, επί του ζητήματος τούτου με τη δική μας άποψη, γιατί δε διαπιστώνουμε έκδηλο σφάλμα στην κρίση του. Επιπλέον, έχουμε τη γνώμη πως μια τέτοια προσέγγιση εκ μέρους του εφετείου θα υποβάθμιζε την αρμοδιότητα των πρωτοδικών Δικαστηρίων, τα οποία ακολουθούν μια διαδικασία που, πιστεύουμε, πως είναι δίχως προηγούμενο εξονυχιστική και που οδηγεί στην πλήρη ανίχνευση της υπόθεσης. Βέβαια στην παρούσα έφεση οφείλουμε να πούμε πως η διαφορά απόψεων των δικηγόρων ήταν πραγματική, και τούτο αποδεικνύεται από το γεγονός ότι συμφώνησαν πριν από την έναρξη της δίκης το ύψος των αποζημιώσεων.

5

10

15

Η έφεση και η αντέφεση απορρίπτονται χωρίς οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Η έφεση και αντέφεση απορρίπτονται, χωρίς έξοδα.

20